

4) EQUILIBRISTES

Adelaida Frías

www.obresdeteatre.com

4 pàgines -

Al campament del circ Boreal es veu, durant tota la nit, una caravana amb les finestres il·luminades per la llum oscil·lant de les espelmes. Els habitants del poble ambulat hi han anat entrant i sortint per donar el seu condol. Ara la majoria ha marxat a dormir. Només queden unes quantes dones vetllant l'enorme Enriqueta, més coneguda com la Dona Bomba, perquè en vida era capaç de buidar una bassa de deu mil litres, deixant-s'hi caure a dins. Els seus fills, els bessons Kafka i Poe, s'han assegut als esglaons de la roulotte i ara toquen sota les estrelles una melodia amb acordió i clarinet per acomiadar la seva mare.

Dins la caravana, les dones recorden en veu baixa anècdotes de la vida de la difunta. També comenten la seva mort sobtada, especialment dolça, mentre engolia un pastís de xocolata que havia fet ella mateixa, com cada tarda.

La Glòria, una dona que ve d'una empresa de cosmètics i que ara fa de presentadora, es gira de sobte cap a la finestra moguda per un calfred pertorbador. Es troba amb uns ulls a l'altra banda del vidre, i ofega un crit d'espant. Totes se sobresalten. La Trapezista es precipita cap a la finestra, l'obre, i mira en fora. Només veu una silueta que corre i es fon en la nit.

— Porta túnica, però és un home; segur!

— No em diguis que ens espiava un capellà? —fa, burleta, la Dona Barbuda.

La Glòria encara tremola:

— Quina por; semblava un àrab! —assegura, poruga—. Ai, perdona! —
afegeix, mirant l'equilibrista Samira.

— Si portava xil·laba... —s'inquieta la Samira— és que el meu pare m'ha
trobat!

Segueix un moment de silenci mentre la Samira clava els ulls foscos als ulls
blaus de la Cristina, i totes dues s'agafen de la mà.

De cop i volta, a fora s'interromp la melodia d'acordió i clarinet, i se sent la
veu d'un home preguntant per la roulotte de l'equilibrista Cristina.

— És la veu del meu pare! —s'alarma la Cristina en un xiu xiu.

A fora, els bessons contesten que no hi ha cap equilibrista en aquest circ,
però el senyor Josep afirma haver-la vist a l'espectacle. Aleshores Kafka i
Poe l'adverteixen amb veu lúgubre que està torbant el repòs d'una difunta. El
senyor Josep mira amb recel la caravana il·luminada per les espelmes i fa el
senyal de la creu.

— Descansi en pau —murmura.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com